

Debreceni Ítéltábla

Mf.I.50.041/2024/7.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Fazekas Sándor ügyvéd (Cím18) által képviselt Felperes Cím2 alatti lakos felperesnek, a (NÉV) kamarai jogtanácsos által képviselt Alperes Cím1 alatti székhelyű alperes ellen, munkaviszony megszüntetése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 3.M.70.191/20123/35. számú ítélete ellen a felperes által 36. és 38. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 123 600 (százhuszonháromezer-hatszáz) forint perköltséget.

Megállapítja, hogy a feljegyzett 395 520 (háromszázkilencvenötezer-ötszázhusz) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes először 2004-2010 között állt gépjárművezető munkakörben munkaviszonyban az alperes jogelődjénél. Ez a munkaviszony a felperes által tanúsított agresszív és fenyegető magatartás miatt a munkáltató rendkívüli felmondásával szűnt meg. 2010. augusztus 3. napján kelt munkaszerződéssel ismételten határozatlan idejű munkaviszonyt létesített az alperes jogelődjével előbb rakodó munkakörben, majd egyéb munkakörök után a munkáltató végül tehergépkocsivezető munkakörben foglalkoztatta heti 40 órában.

[2] Az alperes közszolgáltatóként látja el ... Vármegyében a szilárd hulladék gyűjtésével, elszállításával kapcsolatos kötelező helyi feladatokat. A hulladékgyűjtés területi körzetekben történik, amiről a gépjárművezetők a sorrendet optimalizáló járat-tervet kapnak azzal, hogy a gépjárművezetőkre van bízva, hogy a körzeten belül milyen útvonalon teljesítik a feladatot. Az adott munkanapra kiadott körzet a munkavállaló munkavégzésének helye. Ezt csak indokolt esetben, bejelentés után, a közvetlen vezető előzetes engedélye vagy utasítása alapján lehet elhagyni.

[3] Az alperes minden gépjárművében GPS nyomkövető-rendszer van, mellyel egyebek mellett a gépjárművek mozgásának nyomon követése és a körzet teljesítésének ellenőrzése történik. Egy hulladékszállító gépjárművön egy gépkocsivezető és két fő rakodó dolgozik, a munkáltató logójával ellátott munkaruházatban. A gépkocsivezető felel a rakodók munkavégzéséért, és munkaköri kötelezettsége a gépkocsi kivonulás előtti műszaki átvizsgálása, illetve meghibásodás esetén a 2022. október 11. napjától hatályos igazgatói utasítás szerinti intézkedés megtétele. A munkavégzés közben tapasztalt esetleges meghibásodást szolgálati telefonon volt köteles felperes jelenteni a járműjavító üzemnek. A gépjárművezető nem volt jogosult a gépjármű javítására.

[4] A felperes 2019. március 8. napjától a Helyi Ipari és Városgazdasági Dolgozók Szakszervezete Szakszervezeti Bizottságának titkára. 2019. március 18-tól munkajogi védelemben részesülő szakszervezeti tisztviselő, akit a munkáltatóval kötött szóbeli megállapodás alapján heti 1 nap – rendszerint keddi napon igénybe vett – munkaidőkedvezmény illetett meg.

[5] 2023. augusztus 4-én, pénteken a felperes szelektív járaton dolgozott, tanú3 Kálmán és tanú4 rakodókkal. Erre a napra a felperes munkaidő-kedvezményt nem igényelt, a szakszervezet ilyen kikérőt sem küldött. A felperes járata 6 óra 05 perckor indult munkavégzésre, az alperes (KÖZTERÜLET 1)i központi telephelyéről egy, a gépjárműben működő GPS-sel. Feladatuk a (KÖZTERÜLET 2), (KÖZTERÜLET 3), (KÖZTERÜLET 4), Belváros útvonalakat érintő zöldszigetek és céges szelektív gyűjtőedények ürítése. Az alpereshez nem érkezett jelzés sem a gépjármű, sem a GPS meghibásodásával kapcsolatban.

[6] Ugyanezen a napon még a munkakezdés előtt tanú1 gépjárművezető a rakodók öltözőjénél a felperes fiával, ifj. Felperesnal nézeteltérésbe került.

[7] A felperes a járatán dolgozott a reggeli órákban, éppen a (KÖZTERÜLET 3)on tartózkodott, amikor a felesége idegesen felhívta és számonkérte rajta, hogy miért hagyja szó nélkül a fia és tanú1 nézeteltérését.

[8] Ezt követően a felperes felhívta két kollégáját és a fiát is, majd 8 óra 54 perckor a felettesét, tanú5, közszolgáltatási csoportvezetőt, akivel indulatosan közölte, hogy megkeresi

tanúlt és bicskával kiontja a belét, elvágja a torkát, belevágja a kést. A csoportvezető felszólította, hogy folytassa a munkáját.

[9] A felperes 9 óra 43 perckor felhívta tanú9 műszaki kontrolling csoportvezetőt, és arra kérte, mondja meg neki, hogy az tanúl vezette autó hol tartózkodik, majd miután ez nem vezetett eredményre, pár perccel később a felperes megismételte a kérést. tanú9 ekkor megmondta a felperesnek, hogy az említett személy éppen hol van.

[10] A felperes ezután tanú4t utasította, hogy írja be a saját telefonjának GPS-ébe ezt a helyet, aki azt meg is tette, majd az általa vezetett gépjárművel a felperes a két rakodóval együtt a körzetét elhagyva a belvároson át, megállás nélkül erre a (KÖZTERÜLET 5)i címre hajtott, ami már nem tartozott a felperes aznapi munkavégzési kötelezettségével érintett körzetbe. A körzet elhagyására utasítást nem kapott, engedélyt nem kért a vezetőitől, a saját körzete elhagyását számukra nem jelentette.

[11] A felperes az általa vezetett gépjárművel 9 óra 57 perckor állt meg az tanúl által vezetett gépkocsi mellett, feldúlva kiszállt, fellépett az tanúl által vezetett jármű vezetőfülkéjéhez, a vezetőfülke melletti ajtót rányitotta tanú1ra. A kormányba kapaszkodva káromkodva, fenyegetőzve felszólította tanúlt, hogy szálljon ki, kérdőre vonta a fiával való reggeli konfliktus miatt, majd közöttük egymást kölcsönösen trágár hangnemben szidalmazó szóváltás alakult ki. A felperest tanú4 visszahúzta a saját gépkocsijához, azonban a két személy hangos szóváltása tovább folytatódott. tanúl közölte, hogy feljelentést tesz, telefonjával fényképeket kezdett készíteni. A felperes végül 10 órakor elhajtott a helyszínről és visszatért a járatához. tanúl ezt követően értesítette a rendőrséget és a Nyíregyházi Rendőrkapitányságon feljelentést tett a felperessel szemben, melynek nyomán még ugyanezen a napon, 11 órakor az alperes (KÖZTERÜLET 6)i hulladéklerakójánál a rendőrség a felperest elfogta és előállította, és még azon a napon gyanúsítottként kihallgatták felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettének alapos gyanúja miatt.

[12] A munkáltató 2023. augusztus 7. napján kelt intézkedésével legfeljebb 15 napra a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 55. § (5) bekezdése alapján mentesítette a felperest a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettsége alól, majd széleskörű vizsgálatot folytatott le. Ennek során valamennyi, a 2023. augusztus 4. napján történt eseménynél jelenlévő és azzal kapcsolatban lévő személyt meghallgatott, majd 2023. augusztus 10-én kelt intézkedésével a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette.

[13] Az indokolásban hivatkozott az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira, tényállásként pedig a fenti eseményekre. Kiemelte, hogy a gépjárművel a felperes elhagyta a munkavégzésre kijelölt körzetet, a járművet jogellenesen más célra használta, e közben munkaköri kötelezettségét elmulasztotta, a kollégáinak munkavégzését akadályozta és mindezt tette azzal a szándékkal, hogy magánjellegű, vélt sérelme miatt felelősségre vonja a

munkáltató másik munkavállalóját. Ehhez telefonon kért információt a társaság műszaki kontrolling vezetőjétől. A nyílt utcán veszekedést provokált, szitkozódva rárontott kollégájára, ami odáig fajult, hogy rendőri intézkedés vált szükségessé. Hivatkozott arra, hogy ezzel a magatartással a felperes megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés a)-e) pontjaiban és az Mt. 6. § (1), (2) bekezdéseiben foglaltakat.

[14] Az azonnali hatályú felmondás átvételét a felperes megtagadta, ezután azt a munkáltató postai úton küldte meg a részére, amit 2023. augusztus 13. napján vett át.

[15] A Nyíregyházi Rendőrkapitányság a felperessel szemben folyamatban volt büntetőeljárást megszüntette, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése.

[16] Ifj. Felperes és tanú1 munkavállalókat az alperes írásbeli figyelmeztetésben és 6 havi minőségi bérpótlék megvonás hátrányos jogkövetkezményben részesítette.

[17] Munkaviszonyának megszüntetésekor a felperes havi bruttó távolléti díja 412 000 forint volt.

[18] A felperes keresetében kérte a bíróságot, hogy az azonnali hatályú felmondás jogellenességére figyelemmel az Mt. 83. § (1) bekezdés b) pontja alapján állítsa helyre a munkaviszonyát és kötelezze az alperest 2023. augusztus 10. napjától a munkaviszonya helyreállításának időpontjáig elmaradt munkabére és annak középátlagos időponttól számított késedelmi kamata, valamint a perrel felmerülő költségeinek a megfizetésére. 2023. augusztus 10. – 2024. április 8. közötti időszakra elmaradt munkabérének összegét bruttó 2 831 765 forintban jelölte meg.

[19] Munkaviszonya helyreállítását azért kérte, mert a munkaviszony megszüntetésekor munkavállalói képviselő volt. Vitatta az alperes által megjelölt kötelezettségszegéseket, hiszen munkára képes állapotban megjelent a munkahelyén, a rendőri intézkedésig rendelkezésre állt, munkáját végezte. Az azonnali hatályú felmondás indokolása nem volt valós és így nem is lehetett okszerű. Vitatta, hogy a munkaideje alatt öncélúan elhagyta volna a körzetét, hiszen naponta megtörtént, hogy számos alkalommal el kellett hagyni a kijelölt körzetet elsősorban azért, mert a diszpécstől telefonon folyamatosan érkeztek az újabb címadatok. Állította, hogy nem volt fix útvonala; teljes egészében a járatvezetőre volt bízva, hogy milyen útvonalon teljesítette a feladatát; tanú5 telefonon utasította arra, hogy menjen a (KÖZTERÜLET 5)ra, így a körzet elhagyása is munkaköri feladatai ellátása érdekében történt; a jármű GPS-e nem mindig működött; és hogy nem volt magánjellegű sérelme és így konfliktusa sem tanú1nal. Igaz, hogy tanú1nal nyilvánosan veszekedett, de ezért nem ő volt a felelős, hanem tanú1, aki provokálta őt. A fentiekben túl arra is hivatkozott, hogy szakszervezeti tisztségviselőként rendszeresen közreműködött a munkavállalók közötti

nézeteltérések rendezésében és arra, hogy a vele szemben indult büntetőeljárás bűncselekmény elkövetésének hiányában megszüntetésre került.

[20] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás indokolás világos, valós és okszerű volt, az azt megelőző belső vizsgálat minden releváns körülményt feltárt. Vitatta, hogy a felperes (TANÚ 5)től utasítást kapott volna arra, hogy a (KÖZTERÜLET 5)ra menjen, az pedig nem is volt a felperes körzete. Hangsúlyozta, hogy nem hibásodott meg a felperes által vezetett autó, az erre vonatkozó felperesi hivatkozás ugyancsak nem volt valós. Azáltal, hogy a munkaterületét öncélú indokai miatt elhagyta, megtagadta a rá vonatkozó munkautasítást és a munkavégzés folytatására irányuló közvetlen és kifejezett utasítást a felettesétől, a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, jelentős mértékben megszegte, különösen, hogy munkavezetőként járt el, és vele együtt a két rakodó is elhagyta a körzetét.

[21] Az elsőfokú bíróság a perben hozott ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 247 200 forint perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 296 640 forint illeték az állam terhén marad.

[22] Indokolásában az Mt. 6. § (1), (2) bekezdéseire, a 8. § (19 bekezdésére, a 64. § (1), (2) bekezdéseire, a 78. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira, a 83. § (2)-(4) bekezdéseire és a 274. §-ára támaszkodva hangsúlyozta, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolása megfelelt az MK 95. számú állásfoglalás II. pontjában foglalt feltételeknek, világos és valós volt. A széleskörű bizonyítási eljárás eredményeképpen megállapíthatóvá vált: a felperes elhagyta a munkavégzésre kijelölt körzetét, erre őt a munkáltató nem utasította és a körzet elhagyása alatt a járata nem végzett munkát; a felperes tudta, hogy az adott körzethez milyen utcák tartoznak, és azt is, hogy a (KÖZTERÜLET 5) ebbe nem tartozik bele. Nem bizonyosodott be, hogy a felperes gépjárműve meghibásodott volna és ezért kellett volna elhagyni a járat körzetét, ilyen meghibásodással kapcsolatos jelzés a perbeli napon nem érkezett a műhelybe, és a GPS is működött a járműben. A felperes a munkaeszközével hagyta el a körzetét, ez alatt munkát sem végzett, de nemcsak ő, hanem a két rakodó sem, így utóbbiak munkavégzését is akadályozta a felperes. Hangsúlyozta, hogy a tanúk vallomása alapján bizonyított volt a felperes feldúltsága és a tényállásban szereplő agresszív kijelentéseinek megtétele. Az említett napon a felperes szakszervezeti tevékenység elvégzésére nem volt jogosult, de magatartása egyébként is cáfolta azt a hivatkozását, hogy ő csak szakszervezeti vezetőként mások konfliktusának rendezése érdekében kívánt fellépni.

[23] Az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a konfliktusban részes személyek a munkáltató logójával ellátott ruházatban voltak a konfliktus alkalmával is, a nyílt utcán az ott tartózkodó járókelők ezt felismerhették. A felperes magatartása alkalmas volt arra, hogy a cselekménye tanúiban komoly megbotránkozást keltsen és az állami közszolgáltatást nyújtó munkáltató munkavállalóiról és munkamoráljáról negatív vélemény alakuljon ki.

[24] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és az alperes kereset szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Kérte az alperest perköltségben is marasztalni.

[25] A fellebbezés indokolásában azzal érvelt, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja szerint csak akkor lehet a munkaviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetni, ha a munkavállaló a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben megszegi. A felmondás okai viszont nem voltak alkalmasak arra, hogy azokra való hivatkozással azonnali hatállyal megszüntethető legyen a jogviszonya. Mindez még akkor is igaz, hogy ha egyébként az ítéleti tényállásban szereplőket a bíróság valóban fogadja el. Álláspontja szerint az alperes által megállapított tényállás nem minősíthető a terhére jelentős mértékű kötelezettségszegésnek, már csak azért sem, mert a munkaterület fogalma sehol nem volt meghatározva, többször előfordult, hogy a munkáltató más útvonalat határozott meg és a preferált útvonaltól való eltérést soha nem szankcionálta azonnali hatályú felmondással.

[26] Az a körülmény, hogy a felperes szóváltásba került egy kollégájával, a munkaviszony fenntartását nem tette lehetetlenné. Az utcai vita nem volt alkalmas arra, hogy megbotránkozást keltsen a lakosságban, az pedig, hogy a társaság munkamoráljáról negatív vélemény formálására adjon lehetőséget, nem nyert bizonyítást, ez csak egy erősen eltúlzott feltételezés. A fellebbezés hiányolta az alperes eljárásában a fokozatosság elvének betartását és e körben kiemelte, hogy 20 éven át a munkájára semmilyen panasz nem volt, vele szemben enyhébb szankciót kellett volna alkalmazni, hiszen a fia és tanuló munkavállalók is csak enyhébb szankciót kaptak.

[27] Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. §-ára alapította, melynek indokaként a korábbi jogi képviselő által benyújtott fellebbezési kérelemhez kötöttségére, illetve az elsőfokú bíróság által a döntést érintően megvalósított anyagi jogszabálysértésre [Mt. 78. § (1) bekezdés] hivatkozott.

[28] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

[29] Részletes ellenkérelmében megismételte az elsőfokú eljárásban is megfogalmazott ténybeli és jogi hivatkozásait és kiemelte, hogy a felperes állításait még az általa indítványozott tanúk sem tudták igazolni. A felperes a fellebbezésben a bizonyított tényekkel ellentétesen állítja, hogy 20 évig kifogástalan volt a munkája, a korábbi munkaviszonya az alperesnél rendkívüli felmentéssel szűnt meg és a munkaviszonya alatt is részesült szankcióban, de egyébként sincs a munkáltatónak tételes jogi kötelezettsége a fokozatosság betartására. A széleskörű bizonyítás eredményeként a felperes valótlan állításai igazolást

nyertek, ugyanakkor az is, hogy a felperes terhére rótt kötelezettségszegések külön-külön is megalapozottá tennék az azonnali hatályú felmondást, de azok oksági láncolatban való értékelése mindenképpen. A felperes alaptanul hivatkozik a „munkaterület” fogalmának tisztázatlanságára, az a 20 éves munkaviszonyára tekintettel számára teljesen világos és ismert kellett, hogy legyen, mint ahogy azt is tudnia kellett, hogy azt csak a felettes utasítására vagy engedélyével lehet elhagyni. A munkaruha logója alapján a munkáltató beazonosításának lehetőségével és a felperes által ebben tanúsított magatartással kapcsolatban kifejtette, hogy nem szükséges, hogy a megbotránkozás ténylegesen bekövetkezzen, a cselekménynek objektíve kell alkalmasnak lennie arra.

[30] Az ítéltábla a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta, ugyanis kötelező hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt [Pp. 370. § (2) bekezdés] és eltérő anyagi pervezetés sem volt indokolt [Pp. 370. § (4) bekezdés], melynek során a fellebbezést megalapozatlannak találta.

[31] Az elsőfokú bíróság a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján helyesen állapította meg és abból a jogszabályi rendelkezésekkel, bírói gyakorlattal összhangban álló jogi következtetésre jutott, mellyel az ítéltábla maradéktalanul egyetértett, így csupán a fellebbezésben írtak alapján az alábbiakra mutat rá:

[32] Az ítéltábla elsődlegesen a felperesnek az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezésre irányuló kérelmét vizsgálta. Ezzel kapcsolatosan megállapította, hogy a felperes a Pp. 375. §-át tévesen értelmezte a fellebbezési kérelem megváltoztatását illetően. Az említett rendelkezés szerint a fellebbezési kérelmet nem lehet kiterjeszteni az ítéletnek fellebbezéssel nem érintett részére, de ez nem jelenti azt, hogy a fellebbezési kérelmet ne lehetne megváltoztatni abban a körben, amennyiben utóbb az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését nem kéri, csak annak megváltoztatását. A perben meghatalmazással bíró új jogi képviselő így ebben a körben a korábbi jogi képviselő által előterjesztett fellebbezési kérelemhez nem volt kötve.

[33] Az ítéltábla a fentiekén túl kiemeli, hogy a felperes a hatályon kívül helyezést csak anyagi jogszabálysértésre hivatkozással kérte, azonban a fellebbezésben megjelölt Pp. 381. §-ában foglaltak szerint erre csak lényeges eljárási szabály megsértése esetén van lehetőség, de abban az esetben is csak akkor, ha az az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. Ilyen eljárási szabálysértésre azonban a felperes a fellebbezésben nem hivatkozott, így az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése iránti kérelme megalapozatlan.

[34] Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására irányuló fellebbezésében a felperes kifejezetten nem vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, azonban az ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezésében a tényeket tévesen hivatkozta. Az alperesnél

eltöltött munkaviszonyával kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperesi állítással ellentétben nem folyamatosan dolgozott 20 évig az alperesnél, hiszen a korábbi munkaviszonya éppen egy akkori elnevezéssel, rendkívüli felmondással 2010-ben megszűnt és a munkaköre sem folyamatosan gépkocsivezető volt, hiszen az új munkaviszonyában csak 2020. szeptember 1-től töltötte be azt a munkakört.

[35] Az ítéltábla szerint a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a munkaterület elhagyása nem minősíthető jelentős mértékű kötelezettségszegésnek, már csak azon okból kifolyólag sem, mivel a munkaterület mint fogalom sem a munkaszerződésében, sem pedig a munkaköri leírásában nem volt meghatározva. Az ítéltábla megállapította ugyanakkor, hogy a fellebbezési érveléssel szemben a felperes ismerte a „munkaterület” fogalmát, aminek a felperes által a munkaszerződésben, munkaköri leírásban való meghatározása életszerűtlen elvárás lenne. Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást foganatosított arra is, hogy az alperes valamennyi munkavállalója – köztük a felperes is – tudta, ismerte a körzet mint munkaterület fogalmát, ahol a napi utasítás szerint a feladatait kellett végezni, így ennek fellebbezésben való vitatása megalapozatlan.

[36] Nincs jelentősége ebből a szempontból annak, hogy adott esetben a munkáltató utasítására munkaszervezési érdekből más útvonalat határozott meg a gépkocsivezetőknek, de annak sem, hogy ha a körzetben a preferált útvonaltól tértek el. Jelen perbeli esetben a felperes a munkáltató gépjárművével az általa kijelölt körzetet erre irányuló utasítás és engedély nélkül hagyta el, és hajtott a kijelölt munkaterülettől jelentősen eltérő helyen lévő másik körzetbe, mely megengedhetetlen. Az a körülmény, hogy a munkaterületét engedély vagy utasítás nélkül elhagyta, az ítéltábla szerint is lényeges kötelezettségszegés és jelentős mértékű is, annál is inkább, mivel a másik két munkavállaló – a rakodók – sem végeztek ez idő alatt munkát, a rájuk bízott feladatot, azaz a hulladékgyűjtést, és a járművet a céljával ellentétesen használta.

[37] Az ítéltábla ezzel kapcsolatban megjegyzi továbbá, hogy azáltal, hogy a felperes a munkaterületét, az aznapra meghatározott körzetét elhagyta, mégpedig öncélúan, az tanúnál felmerült konfliktus rendezése érdekében, az csak szándékos magatartás lehetett, jelen esetben így a súlyos gondatlanság szóba sem jöhet. Nem vitás, ha egy adott napon bármilyen rendkívüli helyzet áll elő, a munkáltató utasíthatja a munkavállalót egyéb területen való munkavégzésre, így a sajátja elhagyására is, de az egyértelmű, hogy a perbeli esetben nem ez lett a munkavállaló terhére róva, mint ahogy az is, hogy az kötelezettségszegésnek sem minősülhet.

[38] Nem értett egyet az ítéltábla azzal a fellebbezési érveléssel sem, hogy a szóváltás nem tette lehetetlenné a munkaviszony fenntartását. Az az életkép, hogy a város csendes, kertvárosi területén két hulladékgyűjtő autó van jelen, több munkavállalóval, akik az alperesi társaság által használt munkaruhát viselik, ahol hangos kiabálás, köztük trágár szavakat használva, káromkodva folyik a szóváltás, ami már-már verekedéssé fajul, az ítéltábla szerint is alkalmas arra, hogy a lakosságban megbotránkozást keltsen. Ehhez az ítéltábla szerint sem szükséges semmilyen további bizonyítás arra, hogy ez megvalósult-e és nem is

szükséges a tényleges megbotránkozás sem. A cselekménynek objektíve kell alkalmasnak lennie arra, hogy az alperesi társaságot negatívan ítéljék meg, amelynek során különös jelentőséggel bír az a körülmény, hogy azt a felperes kezdeményezte.

[39] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy önmagában a munkahelyen (munkavégzési helyen) való trágár kifejezések használata, a munkatársaival együttműködést nem tanúsító, tehát kötelezettségszegést megvalósító magatartást a következetes ítélkezési gyakorlat is olyannak minősíti, amely azonnali hatályú felmondás alapjául szolgálhat (Kúria Mfv.10.383/2017/4.; Mfv.I.10.166/2011.; Mfv.II.10.028/2015. BH2006.201.).

[40] A felperes lényeges és szándékos kötelezettségszegést valósított meg, amikor munkatársát szidalmazta, az együttműködést elmulasztotta, ezen magatartást pedig nem lehet nem szándékosan tanúsítani, az ember nem tud „véletlenül” káromkodni és a kollégáit szidni (Kúria Mfv. 10.308/2019/5.) A munkáltató helyesen döntött akkor, amikor a munkavállaló súlyosan társadalmi normákat sértő kirívóan trágár és összeférhetetlen kötelezettségszegését a munkaviszonyból származónak és lényegesnek értékelte, és annak szándékos mivoltát nem elvitatva akként döntött, hogy a jogviszonyt megszünteti azonnali hatályú felmondással.

[41] A felperesnek a fokozatosság elvére történő hivatkozása sem volt alkalmas arra, hogy az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra jusson az ítéltábla. Azon túl, hogy nincs az Mt.-ben ilyen munkáltatói kötelezettség, akár egyszeri, súlyos, szándékos kötelezettségszegés esetén a munkáltató a hosszabb tartamú munkaviszonyt is jogszerűen szüntetheti meg azonnali hatályú felmondással. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy 2010-ben is ilyen formában szűnt meg a felperes munkaviszonya, akkor is a felperes agresszív, fenyegető magatartása miatt került erre sor.

[42] Az elsőfokú bíróság így megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az azonnali hatályú felmondás indokaként meghatározott magatartásokkal megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés b), c), d), e) pontjaiban írt kötelezettségét, valamint megsértette az Mt. 6. § (1), (2) bekezdéseiben foglalt általában elvárható magatartás és a jóhiszeműség és tisztesség követelményeit. Mindezen magatartások alapján a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan és jelentős mértékben szegte meg, így az azonnali hatályú felmondás jogszerű.

[43] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai mentén, a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] Az ítéltábla a pertárgy értékét a Pp. 512. § (2) bekezdése alapján a felperes egyévi távolléti díjának figyelembevételével határozta meg a másodfokú eljárásban 4 944 000 forintban. Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 83. §-a alapján köteles megfizetni az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségeit, melyet a bírósági eljárásban

megállapítható ügyvédi munkadíjról szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján számított fel. Ennek mértéke a pertárgyérték 2,5%-a, azaz 123 600 forint, ami jogtanácsosi munkadíjban merült fel.

[45] A perben a feleket a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye illette meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban a pertárgyérték 8%-a, azaz 395 520 forint fellebbezési illeték került feljegyzésre. Miután a felperes munkavállalói költségkedvezményre volt jogosult, a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján marad az állam terhéen.

Debrecen, 2024. október 1.

Dr. Tass Edina sk. a tanács elnöke – előadó bíró, Dr Bakó Pál sk. bíró, az aláírásban akadályozott Dr. Répássy Árpád bíró helyett Dr. Tass Edina sk. bíró